

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **P. V. – O. D. D. v likvidácii v konkurze, D., IČO X., o schválenie konečnej správy, speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie veriteľa **C. E. F. M., a. s., P.** zastúpeného spoločnosťou E. L., s. r. o., B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51- 24K 142/95-Že-1231 zo dňa 13. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 142/95-Že-1231 zo dňa 13. januára 2011 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu JUDr. I. P., doručení dňa 12. 10. 2010 a doplnenú dňa 17. 12. 2010 a 16. decembra 2010 v nasledovnom znení:

Príjmy z konkurznej podstaty sú vo výške 1 459 410,01 Eur z toho príjmy zo speňaženia sú vo výške 857 200,41 Eur a príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 601 644,14 Eur. Pri vyhlásení konkurzu boli finančné prostriedky v pokladni a na účtoch úpadcu vo výške 565,36 Eur.

Výdavky v konkurze celkom sú vo výške 381 948,37 Eur, z toho výdavky podstaty sú vo výške 379 293,97 Eur, z toho predpokladané výdavky spojené s ukončením konkurzu sú vo výške 4 481,52 Eur a výdavky správcu sú vo výške 2 654,40 Eur – neuhradené.

Konkurzná odmena celkom je vo výške 139 376,80 Eur. Preddavok na odmenu správcu je vo výške 13 277,57 Eur. Na doplatenie zostáva suma vo výške 126 099,23 Eur.

Suma určená na doplatenie pre veriteľov je vo výške 938 084,84 Eur.

V odôvodnení uviedol, že príjmy z konkurznej podstaty celkom sú vo výške 1 459 410,01 Eur. V pôvodnom znení konečnej správy bola uvádzaná suma 1 435 501,69 Eur a rozdiel týchto súm vo výške 23 908,32 Eur predstavuje príjem z úrokov na termínovaných vkladoch (hrubý príjem), príjem z úrokov, príjem z exekučného konania a vrátená daň z daňového úradu.

Príjmy zo speňaženia sú vo výške 857 200,51 Eur.

Príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 601 644,14 Eur. V pôvodnom texte konečnej správy bola uvedená suma 577 735,82 Eur, rozdiel týchto súm je vo výške 23 908,32 Eur.

Po vyhlásení konkurzu boli finančné prostriedky v pokladni a na účtoch úpadcu vo výške 565,36 Eur.

V časti, týkajúcej sa výdavkov súd zistil, že výdavky v konkurze celkom sú vo výške 381 948,37 Eur. Výdavky podstaty sú vo výške 379 293,97 Eur. z toho predpokladané výdavky spojené s ukončením konkurzu sú vo výške 4 481,25 Eur. Výdavky správcu sú vo výške 2 654,40 Eur – neuhradené.

V časti, týkajúcej sa konkurznej odmeny súd zistil, že konkurzná odmena, uplatnená správcom, je vo výške 139 376,80 Eur. Odmena bola vypočítaná podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení platnom pre predmetné konkurzné konanie. Pri vypočítaní základu odmeny bola braná do úvahy suma, získaná speňažením a suma, určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu znížená o náklady, ktoré boli vynaložené na dosiahnutie tejto sumy. Suma získaná speňažením je vo výške 857 200,51 Eur a príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 536 567,47 Eur. Záloha na odmenu bola vyplatená vo výške 13 277,57 Eur. Na doplatenie zostáva suma 126 099,84 Eur.

V časti, týkajúcej sa určenia sumy na rozdelenie veriteľom, súd po zistení príjmov a výdavkov konkurznej podstaty a po určení konkurznej odmeny určil sumu na rozdelenie veriteľom vo výške 938 084,84 Eur.

Konkurzný veriteľ S. K., a. s., v námietkach proti konečnej správe nesúhlasil s tým, že správca si zvýšil konkurznú odmenu o daň z pridanej hodnoty vo výške 19%. Konkurzný veriteľ dal tiež na zváženie súdu spôsob určenia výdavkov správcu, ktorý postupoval tak, že vzhľadom na administratívnu náročnosť presného vyčíslenia týchto poplatkov ich vyčíslil mesačne paušálnou sumou vo výške 500,-- Sk (16,59 Eur), čo predstavuje za obdobie 145 mesiacov sumu vo výške 2 405,55 Eur. Namietal tiež, že správca nezaujal stanovisko k pohľadávkam proti podstate, prihlášky ktorých dosiaľ neboli preskúmané.

Konkurzný veriteľ C. E. F. M., a. s., B., namietal, že správca si vypočítal odmenu podľa príslušných ustanovení vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení platnom k 28. 01. 1999 (t.j. podľa správcu konkurznej podstaty ku dňu skončenia riadne súdom zvolaného prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 zákona o konkurze a vyrovnaní) zo základu vo výške 1 434 936,33 Eur (43 228 890,62 Sk), t.j. celkom vo výške 143 493,59 Eur. Správca si súčasne uplatnil DPH vo výške 19%, t.j. vo výške 24 741,04 Eur. Veriteľ uviedol, že rozhodujúcim pre určenie právneho predpisu, ktorý sa v tomto prípade použije na výpočet odmeny správcu, je ustanovenie § 11c/ ods. 2 uvedenej vyhlášky. Ďalej veriteľ namietal, že zo sumy, určenej na uspokojenie veriteľov a ktorá bola získaná inou činnosťou správcu sa majú odpočítať náklady, potrebné na dosiahnutie týchto príjmov. Namietal tiež špecifikáciu výdavkov na sociálne a zdravotné zabezpečenie, keďže neboli zahrnuté v koncepte konečnej správy.

Súd prejednal konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov na pojednávaní dňa 13. 01. 2011. Konkurznú odmenu nezvýšil o DPH, na ktorú správca nemá nárok, pričom sám uviedol, že priznanie DPH nežiada.

Výšku konkurznej odmeny súd stanovil podľa vyhlášky 493/1991 Zb. v aktuálnom znení, podľa § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1, a to v sume 139 376,80 Eur. Do základu pre výpočet odmeny zahrnul sumu 857 200,51 Eur ako sumu získanú speňažením a sumu 536 567,47 Eur ako sumu získanú inou činnosťou správcu vo výške 601 644,14 Eur zníženú o náklady

vynaložené na dosiahnutie tohto príjmu vo výške 65 076,67 Eur a z takto určeného základu konkurzná odmena vo výške 10% predstavuje sumu 139 376,80 Eur.

Konkurzný veriteľ C. E. F. M., a. s., P., v podaní zo dňa 11. 01. 2011 uviedol, že trvá na povinnosti súdu preskúmať skutočnosť, že pochybenie správcu konkurznej podstaty, ktorý na prieskumnom pojednávaní dňa 30. 01. 2009 poprel pohľadávku konkurzného veriteľa vo výške 27 229,77 Eur z dôvodu, že sa jedná o pohľadávku po lehote vykonateľnosti, avšak nepodal incidenčnú žalobu, by malo ísť na ťarchu konkurzných veriteľov. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa však správca môže byť v zmysle ustanovení § 8 ods. 2 a nasl. sankcionovaný uložením poriadkovej pokuty, prípadne odvolaný z funkcie, ale neexistuje právny dôvod, aby mu súd určitú čiastku odpočítal z konkurznej odmeny. Zodpovednosť za náhradu škody podľa ust. § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní si môžu uplatňovať samotní veritelia.

Proti rozhodnutiu podal odvolanie konkurzný veriteľ C. E. F. M., a. s. P.

Uviedol, že súd prvého stupňa opätovne schválil odmenu správcu konkurznej podstaty tak, ako bola vypočítaná v pôvodne napadnutej konečnej správe s tým, že DPH z odmeny súd už správcovi nepriznal. Súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s tvrdením právneho zástupcu konkurzného veriteľa ohľadom inej právnej úpravy, ktorá sa mala uplatniť na výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty. Správca si vypočítal odmenu podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení platnom k 28. 01. 1999, t.j. podľa neho ku dňu skončenia riadne súdom zvolaného prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom do 01. 01. 1998. Súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia nezaobrá so skutočnosťou, že aj keď sa prieskumné pojednávanie uskutočnilo 28. 01. 1999, následne boli nariadené dodatočné prieskumné pojednávania na deň 20. 01. 2003, 19. 12. 2005, 28. 05. 2007 a osobitné prieskumné pojednávanie na deň 30. 01. 2009. Je nepochybné, že rozhodujúcim pre určenie právneho predpisu, ktorý sa v tomto prípade použije na výpočet odmeny správcu, je ustanovenie § 11c vyhlášky. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 410/2004 zo dňa 17. 02. 2004, podľa ktorého prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej včas doručenej prihlášky. Keďže v predmetnom konkurznom konaní bolo posledné prieskumné pojednávanie

nariadené na 30. 01. 2009, má za to, že na výpočet odmeny správcu sa bude vzťahovať vyhláška v znení účinnom od 08. 10. 2001. Základom pre výpočet odmeny správcu je preto suma vo výške 1 396 413,90 Eur, odmena predstavuje sumu 66 880,44 Eur (1x1 510 000,-- Sk + 4 207 x120,-- Sk).

Ďalej namieta, že pochybenie správcu konkurznej podstaty, ktorý na prieskumnom pojednávaní dňa 30. 01. 2009 poprel pohľadávku konkurzného veriteľa vo výške 27 229,77 Eur, ale nepodal incidenčnú žalobu, by malo ísť na ťarchu konkurzných veriteľov. Dôsledky pochybenia by mal znášať správca konkurznej podstaty priamo v konkurznom konaní.

S poukazom na existenciu odvolacích dôvodov, uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O. s. p. navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu veriteľa uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške odmeny správcu postupoval v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 39/2010, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie v predmetnej veci zrušené. Aplikácia ustanovení uvádzaných veriteľom, by pri určení výšky odmeny správcu predstavovala neprípustnú retroaktivitu. Napadnuté rozhodnutie navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. zistil, že odvolanie veriteľa C. E. F. M., a. s., P., nie je dôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 24K 142/95 zo dňa 08. 08. 1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 08. 1997, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka P. V. a O. D. D. v likvidácii, podľa § 13 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení, účinnom do 31. 01. 1998. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. I. P., advokát, P. Súčasne súd vyzval veriteľov, aby do 30 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje nároky s uvedením ich výšky, právneho dôvodu vzniku a zabezpečenia.

Podľa § 70a ods. 1 zákona č. 12/1998 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01. 02. 1998 konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona súd dokončí podľa doterajších

predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak. V danom prípade je pre posúdenie aplikácie príslušného znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. na určenie základu pre výpočet konkurznej odmeny správcu rozhodujúce, kedy bolo skončené prieskumné pojednávanie

Podľa § 21 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení, účinnom do 31. 01. 1998 na preskúmanie prihlásených pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie, na ktoré sa musí dostaviť úpadca a správca. Preskúmanie sa robí podľa zoznamu, zostaveného správcom.

Ak je to možné, preskúma súd aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote, inak pre ne nariadi osobitné prieskumné pojednávanie. Náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu uloží súd konkurzným veriteľom, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní nemôžu poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednaniach (§ 22 zákona o konkurze a vyrovnaní).

Citované ustanovenie umožňovalo preskúmať aj oneskorene podané prihlášky, pre ktoré súd mohol nariadiť osobitné prieskumné pojednávanie. Novela zákona o konkurze a vyrovnaní č. 12/1998, účinná od 01. 02. 1998, v § 22 tento právny stav zmenila tak, že súd preskúma aj prihlášky, ktoré boli doručené po prihlasovacej lehote, najneskôr však do skončenia prieskumného pojednania. Z uvedeného vyplýva, že súd už neprihliada na prihlášky, ktoré boli podané po skončení prieskumného pojednania.

V súvislosti so skončením prieskumného pojednania odvolateľ poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 40/2004, podľa ktorého prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej včas doručenej prihlášky.

Kým z ustanovenia § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení, účinnom do 31. 01. 1998 vyplýva, že súd bol povinný preskúmať aj prihlášky, doručené po prieskumnom pojednávaní bez časového obmedzenia, zo znenia uvedeného ustanovenia, účinného po 01. 02. 1998, je zrejmé, že súd preskúma iba prihlášky ktoré boli včas doručené, t.j. do skončenia prieskumného pojednania. Ak konkurzný súd z časových dôvodov nestihne preskúmať všetky prihlášky, nariadi na ich prejednanie tzv. dodatočné pojednávanie,

ktoré je však pokračovaním toho istého prieskumného pojednávania, pričom lehota na prihlásenie pohľadávok končí až preskúmaním poslednej, ale včas doručenej prihlášky, čo je v súlade s uvádzanou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Súd prvého stupňa v predmetnom konkurznom konaní v súlade s § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. 01. 1998 na osobitných prieskumných pojednávaniach preskúmal aj prihlášky, ktoré boli doručené až po prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 28. 01. 1999, pričom posledné osobitné prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 30. 01. 2009, t. j. 10 rokov po riadne zvolanom prieskumnom pojednávaní.

Vyhláškou č. 398/2001 Z. z., účinnou od 08. 10. 2001 došlo k zmene spôsobu určenia výšky odmeny konkurzného správcu, keď podľa § 11c ods. 3 v začatých konaniach, v ktorých k 08. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky. Preddavky na odmenu, priznané podľa doterajších predpisov, sa nevracajú, aj keď presahujú hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1.

Keďže v danom prípade došlo k skončeniu prieskumného pojednávania do nadobudnutia účinnosti vyhl. č. 398/2001 Z. z., súd prvého stupňa postupoval správne, keď na výpočet odmeny správcu aplikoval ustanovenie § 7 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení pred uvedenou novelou.

Veriteľ v odvolaní poukazuje aj na pochybenie správcu konkurznej podstaty, ktorý podľa neho svojou nečinnosťou spôsobil, že došlo k zmenšeniu sumy, určenej na uspokojenie konkurzných veriteľov. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, podľa ktorého ustanovenie § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní umožňuje veriteľom v prípade porušenia povinností správcu domáhať sa náhrady škody, ktorá im takýmto konaním správcu vznikla.

Odvolací súd nezistil dôvodnosť veriteľom namietaných odvolacích dôvodov, napadnuté uznesenie súdu prvého preto podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová